

1369 .

2den Beh. af Lovf. om Konkurs m. m.

1370

gende Finantsaar kunde komme til en endelig Afgjorelse. Jeg gjentager endnu engang, at jeg, dersom Rigsdagen vil vedtage Mindretallets Forslag under Nr. 59, tror, at der der- ved vil beredes den nye Lov en god Indgang, navnlig i Kjøbenhavn og derigjennem ogsaa indirekte i hele Landet.

Melchior: Det har været mig særdeles kjær at høre den høitærede Justitsministers Udtalelser nu, fordi de bevirke, at jeg kan fatte mig meget kort om det Punkt, som jeg nærmest havde havt i Sinde at tale om. Jeg havde nemlig særlig villet tale et Par Ord om Udringsforslaget Nr. 59 eller det af Mindretallet i Udvalget stillede Forslag om at henlægge Konkursbehandlingen af Handelsboer under Sø- og Handelsretten. De Bemær- ninger, som jeg vilde gøre derom, ere imid- lertid, som alt antydet, blevne fuldkomment overflødige ved den høitærede Justitsministers Udtalelser, og jeg skal derfor ikke nu opholde det høitærede Thing videre dermed, idet jeg ikke kan antage Andet, end at Thinget vil gaa ind paa Mindretallets Forslag efter det Fore- drag, der nu blev holdt af den høitærede Minister. Jeg skal derfor om det nævnte Punkt kun bemærke, at, naar man har hen- tydet til, at noget Eignende dog ikke kunde ske udenfor Kjøbenhavn, saa er dette dog, som ogsaa den høitærede Justitsminister har an- ført, ikke en tilstrækkelig Grund til, at man derfor skulde undlade at gøre det her, og at det derhos, som den høitærede Justitsminister ligeledes fremhævede, vel maa erindres, at en- saadan Bestemmelses Indførelse indirekte vil have megen Indflydelse paa hele Landet, idet man der lægger Mærke til den Maaade, hvor- paa Handelsfallitboer rimeligvis saa ville blive behandlede her. Det er jo rimeligt, at der- da vil danne sig faste Regler og flabes Præcedenser her, hvorefter der ogsaa i mange Tilfælde kan gaa frem andet- steds, og jeg antager derfor, at Henvisning- en af de omhandlede Boer i Kjøbenhavn til

Sø- og Handelsretten vil faae Indflydelse paa Behandlingen af Handlendes Konkursboer i hele Landet.

Jeg tillod mig allerede igaar, da det 9de Kapitel af Lovforslaget, der handler om Ku- rators Antagelse og Retstilting samt om Kre- ditorudvalget, var under Forhandling, at ud- tale, at jeg ønskede, at § 146, naaget der ikke var stillet noget Udringsforslag til den, dog maatte komme under særlig Forhandling og Afstemning. § 146 indeholder jo kun den Bestemmelse, at Fallitboers Behandling ved Kommissarier skal bortfalde for Fremtiden. Det er nemlig mit Ønske, at denne Paragraf maa udgaa af Lovforslaget, saa at man ikke nu bestemt erklærer sig for at lade Fallitboers Behandling ved Kommissarier bortfalde. Jeg har ikke udtalt mig mod, jeg har endogsaa meget mere stemt for alle de af Udvalget fore- slaede Udringsforslag til de Paragrafer, der handle om Konkursboernes Bestyrelse, ligesom jeg jo ogsaa agter at stemme for Lovforslaget i dets Helhed. Jeg tror nemlig meget godt, at det kan forsøges at lade Fallitboer bestyre paa den saaledes fastsatte Maaade. Men jeg er ingenlunde overbevist om, at dette er det fuldkomment Rigtige og det Hensigtsmæssigste. Det synes jo vel i Principet at være rigtigt, at Kreditorerne ere dem, der forvalte Boet, saasnart det overgaar til Konkurs, og at de altsaa forvalte deres egne Midler ved Kurato- rer og ved Kreditorudvalget. Men man har jo anset det for nødvendigt i selve Lovfor- laget at indskrænke Kuratorernes Myndighed ikke lidt, og de ville saaledes langt fra have den Myndighed, som Skiftekommissarierne hidtil have havt. Skiftekommissarierne udgøre jo en Skifteret, medens dertmod Kuratorerne ved enhver Leilighed, hvor der er Spørgsmaal om Sager af større Bigtighed, have at indhente Kreditorudvalgets Samtykke til, hvad de ville foretage. Kreditorudvalget er Kreditorernes Repræsentant, og man skulde nu synes, hvad der ogsaa er blevet nævnt under Sagens Be- handling, at hvis den ikke væretager Kreditor-